

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV / 70 -0 / 2019

Érkezett: 2019 JAN 11.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 17 db

Csof. és Felhatalmazás: Csof. 10

Érk.: 2018 -12- 21

Érk. ir. : .....
gyfj/feladat / e-mail: 17.1.2019

előny: .....

járat: .....

Budapest **Környéki Törvényszék****Budapest**Thököly út 97-101/2018-12-27
1146

útján az

Alkotmánybíróság

részére

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015Elsőfokú ügyszám: 4. Cspk. 6/2017
Másodfokú ügyszám: 15.Cspkf.43.526/2018
Felülvizsgálati ügyszám: Gfv.VII.30.395/2018**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Aluljegyzett

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted] indítványozó – igazolt meghatalmazott jogi képviselőnk, Dr. Fodor Akos Ügyvédi Iroda

[Redacted]

[Redacted] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján, valamint Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék megállapítani a Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzésének, a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3. számú végzésének, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék megállapítani a Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzésének, a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3. számú végzésének, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A csődeljárás az [REDACTED] kérelmező (jelen pont tekintetében továbbiakban: adós) gazdálkodó szervezet 2017. október 26. napján előterjesztett kérelmére indult. Az adós gazdálkodó szervezetet 2017. október 27. napjától ideiglenes fizetési haladék illette meg. A bíróság a csődeljárást a 2017. október 30. napján kelt 4. sorszámú végzésével rendelte el. A bíróság vagyonfelügyelőként az [REDACTED] jelölte ki. A csődeljárás kezdő időpontja 2017. október 31., a csődeljárást elrendelő végzés Cégközlönyben való közzétételének napja.

Az adós az ismert hitelezőit közvetlenül, valamint két országos napilapban megjelent hirdetményben is meghívta az esetlegesen ismeretlen hitelezőit a 2017. december 19. napján tartandó egyezségi tárgyalásra. A közzétett meghívó tartalmazta a tárgyalás helyét és idejét, valamint azt a tájékoztatást, hogy az 1991. évi XLIX. törvény 8.§-ának (2). bekezdésében és a 14. §-ának (1) bekezdésében felsorolt iratokat a hitelezők 2017. december 6. napjától megtekinthetik a társaság hirdetményben megjelölt székhelyén.

A 2017. december 19. napján tartott egyezségi tárgyaláson készült jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy az [REDACTED] hitelezői igénybejelentésüket nem küldték meg az adósnak, ezért az adós róluk nem értesült olyan időben, hogy őket közvetlenül meghívó útján a tárgyalásra meg tudja hívni. Az adós a tárgyaláson ismertette a meghívóban megjelölt napirendi pontokat és tájékoztatta a megjelent két hitelezőt ([REDACTED]), hogy több hitelező előzetesen értesítette arról, hogy a téli szabadságokra és a karácsonyi ünnepekre figyelemmel az első egyezségi tárgyaláson várhatóan nem képviseltetik magukat illetőleg érdemi döntést nem fognak tudni hozni. Megállapította, hogy a „hitelezők nem határozatképesek” és bejelentette, hogy a következő tárgyalást 2017. január 17-re kívánja összehívni. A megjelent hitelezők ezen a tárgyaláson a meghívóban megjelent napirendi pontokról nem szavaztak.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága a bíróságnak megküldött, 2018. január 3. napján kelt beadványában észrevételt tett. Bejelentette, hogy a 2017. december 19-ei csődegyezségi tárgyalás összehívására jogszabályba ütköző módon került sor, mivel „az adós által hitelezőnek megküldött dokumentum 2017. december 14. napján került érkeztetésre, a tárgyalás viszont 2017. december 19. napjára került összehívásra, mely időpont a dokumentum érkeztetését követő 4. munkanap”, így az nem felel meg a Cstv. 17. § (1) bekezdésében foglalt törvényi követelménynek. Jelezte, hogy a jogszabályba ütközően összehívott csődegyezségi tárgyaláson az idő rövidege miatt nem tudott részt venni és bármilyen, az eljárással összefüggő érdemi döntést sem tudott hozni. A hitelező kérte, a bíróság utasítsa adóst, hogy szabályosan hívja össze hitelezőit a csődegyezségi tárgyalásra. A bíróság a hitelezői beadványt adósnak továbbította.

Adós a következő egyezségi tárgyalást 2018. január 17. napjára hívta össze. A nyilvántartásba vett hitelezőknek megküldött valamennyi meghívó 2018. január 4. napján kelt. Hat hitelező a meghívót 2018. január 5. és 2018. január 10. napja között vette át, a [REDACTED] hitelező esetében a kézbesítés időpontja olvashatatlan. Ez a meghívó nem tartalmazott tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a hitelezők a Cstv. 8. §-ának (2) bekezdésében és a 14. §-ának (1) bekezdésében felsorolt iratokat a tárgyalás előtt hol és mikor tekinthetik meg.

Az adós ezt követően 2018. január 9-ei keltezéssel valamennyi bejelentkezett hitelezőjének egy értesítést küldött, amelyben a 2018. január 17. napjára kitűzött második egyezségi tárgyalást 2018. január 25. napjára halasztotta azzal, hogy a tárgyalásra a módosított időpontban változatlan napirenddel kerül sor. A hitelezők az értesítést 2018. január 11-január 12. napja között kapták meg.

Az elsőfokú bíróság végzésében hangsúlyozta, hogy a Cstv. 17. §-ának (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseknek – amelyek előírják egyrészt az egyezségi tárgyalásra szóló meghívónak, azzal együtt a Cstv. 8. §-ának (2) bekezdésében meghatározott okiratoknak, valamint a fizetési képesség helyreállítását és az adósságok rendezését célzó programnak, továbbá egy előzetes egyezségi javaslatnak a tárgyalást megelőzően legalább 8 munkanappal való közvetlen megküldését a hitelezőknek, és megkövetelik a (végleges) egyezségi javaslat megismerhetővé tételét a tárgyalást megelőző öt munkanappal, ezentúl tételesen meghatározzák a meghívó kötelező tartalmi elemeit – alapvető és garanciális jelentőségük van a hitelezők joggyakorlása szempontjából.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy adós a 2018. január 17. napjára kitűzött tárgyalás előkészítésekor nem tartotta be a Cstv. előírásait. A meghívót és mellékleteit ebben az esetben is törvénysértően, a tárgyalást megelőző nyolc munkanapon belül juttatta el – az alkalommal valamennyi - bejelentkezett hitelezőknek.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a meghívó a Cstv. 17. §-a (2) bekezdésének d) pontjában foglalt tartalmi követelményeknek sem felelt meg, mert nem tartalmazta az arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a Cstv. 8. §-ának (2) bekezdésében és a 14. §-ának (1) bekezdésében felsorolt iratokat a hitelezők hol és mikor tekinthetik meg. A hitelezők tényszerűen csak a 2018. január 17. napjára kitűzött tárgyalást megelőzően kapták meg először az adós csődegyezsége vonatkozó előzetes javaslatát és a reorganizációs programját, ezért a tájékoztatás egyben figyelemfelhívás is lett volna, hogy az egyezségkötési szándékuk kialakításához mikor és hol van módjuk a nyilvántartásba vett hitelezői igények jogszerűségét alátámasztó iratok megismerésére.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a csődegyezségi tárgyalásra meghívás szabálytalanságai nem orvosolhatók egy későbbi tárgyalási időpontra szóló értesítés megküldésével. Amennyiben az adós a 2018. január 4-ei keltezésű meghívóban jelzett tárgyalási időpont helyett – bármilyen okból – máskor kívánt tárgyalást tartani, a bíróság megítélése szerint akkor járt volna el jogszerűen, ha ezt egy újabb, a Cstv. vonatkozó rendelkezéseinek mindenben megfelelő tartalmú és határidőben a hitelezőknek eljuttatott meghívóban készíti elő.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek csődegyezségi megállapodása jogellenes, mert sérti a Cstv. 17.§-ának (1), (2) és (3) bekezdéseiben és a Cstv. 18. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat, emiatt annak jóváhagyására nincs lehetőség. Az elsőfokú bíróság ezért a csődeljárást a Cstv. 21/B §-a alapján megszüntette.

A végzéssel szemben az adós, a vagyonfelügyelő és a [REDACTED] hitelező terjesztett elő fellebbezést.

Az adós a fellebbezésében az elsőfokú végzés megváltoztatását és a csődegyezség jóváhagyását, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A meghívó és mellékletei „eljuttatása” kifejezést illetően

előadta, hogy téves az elsőfokú bíróság jogértelmezése, hogy ez a jogszabályi rendelkezés a meghívónak a hitelezők részére történő 8 munkanappal korábbi tényleges kézbesítését jelenti. Téves ez a jogértelmezés azért, mert ahol a polgári eljárásjog ilyen előírást tartalmaz, ott egyértelműen így rendelkezik, az annak egyértelműen megfelelő kézbesítés kifejezés alkalmazásával, továbbá az „eljuttat” szó a Magyar Értelmező Kéziszótár szerint az, hogy valaki gondoskodik arról, vagy lehetővé teszi azt, hogy valami eljusson valahova. Az csak az ehhez szükséges intézkedések megtételét foglalja magában, amely jelen esetben teljesül a postára adással, vagy futár útján történő elküldéssel. Kifejtette továbbá, hogy az Alaptörvénnyel összhangban a józan észnek megfelelő értelmezés egyértelműen kizárja az elsőfokú bíróság jogértelmezésének helyességét, az ugyanis az idézett jogszabályhely gyakorlati alkalmazhatóságát olyannyira ésszerűtlenül korlátozná, amely alapvetően ellehetetlenítené a csődeljárás és a csődegyezség intézményét.

Ha ez az értelmezés helyes, úgy elég, ha egy hitelező a meghívókat nem veszi át, vagy annak átvételével annyit késlekedik, hogy a 8 munkanapos időköz ne teljesüljön, így azzal a csődeljárás intézményét képes ellehetetleníteni.

Továbbá teljesíthetetlen elvárás, hogy az adós mindenkinek a saját kezébe, futár útján juttassa el a meghívót, hiszen a futár sem képes minden hitelezőt megtalálni, szervezetek esetében a képviselőre jogosultat ellenőrizni, illetve bárkit, aki nem együttműködő, az átvételre kényszeríteni. Ez az értelmezés a többi eljárási határidő szempontjából is betarthatatlan. Az adós álláspontja szerint a jogszabály helyes értelmezése csak az lehet, hogy az adósnak a tárgyalást 8 munkanappal megelőzően kell gondoskodnia a meghívó és mellékletei eljuttatásáról, amely az ezen időköz betartásával történő postára adással teljesíthető.

Az adós kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság második jogértelmezési és jogalkalmazási tévedése, hogy egy korábbi egyezségi tárgyalást érintő eljárási probléma, vagy cselekmény utóbb orvosolhatatlan vagy megismételhetetlen lenne és az egész eljárást véglegesen megtöri, annak eredményes lefolytatását kizárja. Ilyen szankciót, jogvesztést a Cstv. nem tartalmaz, márpedig alapvető alkotmányossági és eljárásjogi alapelv, hogy a jogvesztés szankcióját csak jogszabály kifejezett rendelkezése esetén lehet alkalmazni. Az elsőfokú bíróság a hivatkozott eseti döntés teljes tartalmát és okfejtését nem értelmezte, ezért az egész döntést helytelenül alkalmazta. A Kúria nem azt mondta ki, hogy valamely tárgyalás szabálytalan összehívása miatt a csődegyezség nem hagyható jóvá, hanem azt, hogy ha az egyezségi tárgyalás, amelyen érdemi határozatot hoznak nem szabályszerűen került összehívásra, akkor a csődegyezség nem tekinthető a jogszabályoknak megfelelően létrejöttnek. Ebből egyértelműen következik, hogy a korábbi csődegyezségi tárgyalások összehívásának szabálytalansága, amelyen nem hoztak határozatot, nem értékelhető a csődegyezség jóváhagyása körében és az adósnak lehetősége van másik tárgyalást tartani, a korábbi problémákat orvosolni, elhárítani. A Kúria azt is kimondta, hogy ez a jogszabályhely azt garantálja, hogy a hitelezők felkészülhessenek az egyezségi tárgyalásra.

Az elsőfokú bíróság is elismerte, hogy valamennyi hitelezőnek 2018. január 5-én postára adták a második egyezségi tárgyalásra történő meghívót és annak mellékleteként az átdolgozott egyezségi javaslatot és reorganizációs programot, amelyet 2018. január 5–10. között valamennyi hitelező kézhez vett. 2018. január 4-e és 25-e között semmilyen új jogi tény nem történt, amely a hitelezőket a felkészülésben vagy a döntésre való képességében befolyásolta volna, mindössze a tárgyalás időpontja módosítása került egy későbbi napra, melyen a hitelezők elsöprő többsége jelen volt, így már önmagában a jelenlétével legitimálta azt. Mindez kétséget kizáróan igazolja, hogy a hitelezők elismerték a meghívó és mellékletei határidőben történő megküldését és hogy megfelelő idejük állt rendelkezésre a felkészülésre. Mindezek alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a 2018. január 25-i második

egyezségi tárgyalás szabályszerűen került összehívásra. Azonban, ha ez nem így lenne, a hitelezők a jegyzőkönyvi rendelkezés elfogadásával a tárgyalás összehívását és megtartását legitimálták és elismerték, hogy jogaik rendeltetésszerű gyakorlása számukra biztosított volt.

Az elsőfokú bíróság harmadik jogértelmezési tévedése, hogy egybemossa az első és az azt követően megtartott további egyezségi tárgyalásra vonatkozó szabályokat. A január 25-ére halasztott második egyezségi tárgyalás meghívója a bíróság szerint nem volt szabályszerű, mert abban nincs benne az arra vonatkozó tájékoztatás, hogy a Cstv.-ben felsorolt iratokat a hitelezők a tárgyalás előtt hol tekinthetik meg.

Ez az értelmezés azért téves, mert a 17. §-ban az első egyezségi tárgyalásra, míg a 18. §-ban az ezt követő többi tárgyalásra történő meghívásra vonatkozó előírások olvashatóak. Ha nem különülne el a kettő, úgy a jogalkotó miért ismételné meg, hogy a meghívót és mellékleteit legalább 8 munkanappal a tárgyalást megelőzően kell a meghívottakhoz eljuttatni. Mi értelme az első meghívót és az első csődegyezségi tárgyalást követően elvárni azt, hogy az adós jelölje meg az iratok megtekintésének helyét vagy, hogy mi a csődeljárás kezdő időpontja. A 8. § (2) bekezdésében megjelölt iratokat korábban már minden hitelezőnek kötelező megküldeni, azt pedig már minden hitelező előtt ismert az első meghívó tartalmából, hogy az iratokat hol tekinthetik meg.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint meghívó a 8 munkanapos tárgyalási időköz betartása tekintetében nem felelt meg a Cstv. szabályainak.

A hivatkozott meghívót a becsatolt dokumentumok szerint ugyanis a meghívottak 2017. január 5. és 2017. január 10. napja között vették át, míg a tárgyalásra 2018. január 17. napján került volna sor, mely időponthoz képest a 8 munkanappal korábbi átvétel már a 2018. január 5-ei kézbesítési időpont vonatkozásában sem állt fenn, arra a 8. munkanapon került sor.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint annak a Cstv. 17. §-ában előírt szabálynak, hogy a meghívót és mellékleteit a tárgyalás időpontját megelőző 8 munkanappal korábban el kell a hitelezőkhöz juttatni, garanciális jelentősége van. A hitelezőknek így áll módjukban az egyezségi tárgyalásra és az ott hozandó döntésekre felkészülni, ennyi idő minimálisan szükséges a meghívóhoz csatolt adósi dokumentumok áttekintéséhez, ezért az „eljuttatni” kifejezés nem a meghívó postára adását, hanem annak a hitelezők általi átvételét jelenti.

Ez következik egyrészt abból, hogy ha az adós a meghívót csupán a tárgyalás időpontját megelőző 8. munkanapon adja postára, előfordulhat, hogy a címzett a küldeményt a tárgyalás előtt nem, csak annak időpontja után kapja meg és így a tárgyaláson részt venni nem tud. Másrészt az adósnak – főképp ha a csődeljárást ő maga kezdeményezte – elegendő ideje áll rendelkezésre, hogy az egyezségi tárgyalásra felkészüljön, a meghívókat időben és ne az utolsó pillanatban küldje el a hitelezők részére, mivel az egyezségi tárgyalást a Cstv. 17. § (1) bekezdése szerint a csődeljárás kezdő időpontjától számított 60 napon belüli időpontra kell összehívnia. Továbbá az adósnak az egyezségi tárgyaláson tisztában kell lennie azzal a ténnyel, hogy valamennyi ismert hitelezője a tárgyalás helyéről, időpontjáról és az egyezségi javaslatról tudomást szerzett, mert csak így van lehetősége arra, hogy a meghívottakat számba vegye az egyezség megkötéséhez. Abban az esetben ugyanis, ha a visszaérkezett tértivevény vagy egyéb kézbesítési igazolás hiányában nincs tudomása arról, hogy egy távol maradt hitelező miért nem jelent meg a tárgyaláson, akkor szabályszerű egyezségi megállapodás nem köthető, mert ezzel az esetleg önhibáján kívül meg nem jelent hitelezőt elzárná a követelése érvényesítésének lehetőségétől, kárt okozva a hitelezőnek. Továbbá a második egyezségi tárgyalásnak 2018. január 25. napjára történő elhalasztásáról szóló, 2018. január 9. napján kelt értesítés, amely egy új meghívónak számít, szintén nem tekinthető szabályszerűnek.

Az csupán annyit tartalmaz az időpont módosításán túl, hogy a második egyezségi tárgyalás megtartására változatlan napirenddel és az eredeti meghívóban közöltek szerint kerül sor, abban azonban egyetlen más, a Cstv. által megkívánt tartalmi elem sem került rögzítésre, továbbá ahhoz nem csatolták a szükséges mellékleteket sem.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint mindezek figyelembevételével az adós akkor járt volna el szabályszerűen, ha minden egyes tárgyalás meghívóját – beleértve az időpont módosításáról szóló értesítést is –, a Cstv. által megkívánt tartalmi elemekkel és mellékletekkel együtt, az előírt határidőt betartva küldi meg a hitelezőknek.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6. § (3) bekezdése, valamint a Pp. 259. §-a értelmében megfelelően irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3 számú végzésével szemben felülvizsgálati eljárásban a Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzésében a fenti tényállás összefoglalását követően vizsgálta, hogy mit jelent az „eljuttat” kifejezés a Cstv. 17. § (1) bekezdés szövegkörnyezetben.

A Kúria álláspontja szerint a Cstv. 17. § (1) bekezdés azokat a körülményeket kívánja rögzíteni, amelyek az egyezségi tárgyalás tisztességes lefolytatásához szükségesek. E körben a Kúria álláspontja szerint nem használható még analógiaként sem a Cstv. 27. § (2)-(3) bekezdése, az „eljuttat” kifejezés úgy értelmezendő, hogy az adós megfelelő időben adja postára a hitelező részére a hitelező részére a meghívót, hogy a hitelező számára a 8 munkanapos határidő rendelkezésre álljon. Nyilvánvalóan, ha a hitelező részére az ő érdekkörébe tartozó okból nem lehet határidőben kézbesíteni a meghívót, ez nem teszi szabálytalanná az adós által összehívott egyezségi tárgyalást, a megfelelő időben történő feladatást azonban az adósnak igazolnia kell.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzésével szemben fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3 számú végzésével elutasította és elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzésével, valamint a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3 számú végzésével szembeni felülvizsgálati eljárásban a Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3. számú végzését hatályában fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3 számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszunkat a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1236-2/2017 számú végzésével az Az Alkotmánybíróság ügyrendje 32. § (3) bekezdése alapján visszautasította.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzéséről személyes iratbetekintés során 2018. december 7. napján szereztünk tudomást.

Az Alkotmánybíróság ügyrendje 32. § (2) bek. a) pontja szerint az Abtv. 27. §-a alkalmazásában az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható, illetve az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

Nyilatkozzuk, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések az [REDACTED] érdekeit sértik, figyelemmel arra, hogy döntések következményeként az [REDACTED] felszámolási eljárás alá került, melyre figyelemmel tevékenységét kizárólag a Cstv. keretei között folytathatja, vagyontárgyait a felszámoló értékesíteni kívánja, jogutód nélküli megszűnése várható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A formális jogállamiság egyik alappillére a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság megköveteli azt, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára (normavilágosság elve).

A Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezés nem felel meg a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (1) bekezdésében meghatározott normavilágosság követelményének, nem világos, hogy az „eljuttatni” kifejezés egy eljárásjogi folyamat kezdő, vagy befejező mozzanatát, időpontját jelenti-e.

A Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezés értelmezése nem egyértelmű, nem kiszámítható és nem előrelátható a norma címzettjei számára.

Hangsúlyos, hogy a V. Tóth Kft. 2016. május 26-án indult csődeljárásában, valamint a [REDACTED] 2016. december 2-án indult csődeljárásában a bíróságok Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezést oly módon értelmezték, hogy „eljuttatni” kifejezés a küldemény elküldését, postára adását jelenti, szemben a Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzésében, a a Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3 számú végzésében, valamint a Kúria Gfv.VII.30.395/2018/5. számú végzésében rögzített értelmezéssel, mely szerint „eljuttatni” kifejezés a küldemény szabályos kézbesítését jelenti.

A Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezés a polgári eljárásjog rendszerébe nem illeszkedik, működését tekintve nem kiszámítható és nem előrelátható.

A Kúria jogértelmezése szerint a Cstv. 17. § (1) bekezdésében használt „eljuttatni” kifejezés értelmezése során nem használható még analógiaként sem a Cstv. 27. § (2)-(3) bekezdése.

A jogbiztonság elve megköveteli, hogy legalább az egy jogszabályban használt fogalmakat ugyanúgy értelmezzék a jogalkalmazók.

A Budapest Környéki Törvényszék, a Fővárosi Ítéltábla, valamint a Kúria végzéseiben nem értelmezte a normát, hanem valójában az adós felelősséget súlyosító normát alkotott.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A normavilágosság követelményén keresztül az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése.

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

Magyarország független, demokratikus jogállam.

2010. évi CXXX. törvény 2. § (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

Az Alaptörvény 28. cikke a következőket tartalmazza:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Cstv. 17. § (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

A meghívót és mellékleteit legalább 8 munkanappal a tárgyalást megelőzően kell a meghívottaknak eljuttatni, a hirdetményt pedig a fizetési haladék közzétételétől számított 8 munkanapon belül két országos napilapban kell közzétenni, és az adós gazdálkodó szervezet honlapján is (ha van honlapja) közzé kell tenni.

A Cstv. 18. § (3) bekezdése a következőket tartalmazza:

Ha az adós az egyezségi javaslat átdolgozását a hitelezők által megszabott határidőben vállalja, akkor a hitelezőkkel a fizetési haladék tartama alatt több tárgyalás is tartható. A meghívót és mellékleteit (ideértve az átdolgozott egyezségi javaslatot is) legalább 8 munkanappal a tárgyalást megelőzően kell a meghívottakhoz eljuttatni.

Álláspontunk szerint mind elsőfokú bíróság, mind a másodfokú bíróság a csődeljárásra vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezi, az eljáró bíróságok a Cstv.-ben nem nevesített kötelezettségek teljesítését várja el az adóstól.

Az eljáró bíróságok helytelenül és iratellenesen állapították meg, hogy a csődeljárást eredményes csődegyezséggel lezáró 2018. január 25-én megtartott második, érdemi

csődegyezségi tárgyalásra a hitelezők meghívása nem volt szabályszerű és az ott meghozott határozatok, illetve elfogadott csődegyezés és reorganizációs program nem hagyható jóvá.

A formális jogállamiság egyik alappillére a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság megköveteli azt, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára (normavilágosság elve).

A Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezés nem felel meg a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (1) bekezdésében meghatározott normavilágosság követelményének, nem világos, hogy az „eljuttatni” kifejezés egy eljárásjogi folyamat kezdő, vagy befejező mozzanatát, időpontját jelenti-e.

A Cstv. 17. § (1) bekezdésében, valamint a Cstv. 18. § (3) bekezdésében alkalmazott „eljuttatni” kifejezés értelmezése nem egyértelmű, nem kiszámítható és nem előrelátható a norma címzettjei számára.

A Csődtv. 17. § (1) bekezdésének a hitelezők meghívásáról szóló rendelkezését kívánjuk felhívni, amely az álláspontunk szerint az eljáró bíróságok több esetben tévesen értelmezik és alkalmaznak és amely alapvetően befolyásolja az egyezés jóváhagyásával kapcsolatos döntését.

A hitelezők meghívásáról a Csődtv. idézett §-a úgy rendelkezik, hogy *„A meghívót és mellékleteit legalább 8 munkanappal a tárgyalást megelőzően kell a meghívottaknak eljuttatni...”*

A fenti rendkívül szerencsétlen és az eljárásjogtól idegen megfogalmazás értelmezése és alkalmazása az első fokú bíróság számára sok problémát jelentett, magának is ellentmondóan van ahol „érkeztetésként” (3. oldal felülről 4. sora) van ahol „megküldésként” fordítja le (3. oldal alulról 4. sora), azonban érdemi döntéséből az tűnik ki, hogy ezen jogszabályi rendelkezést az adósra, mint elsődleges jogalkalmazóra és kötelezettre vetítve a legszigorúbban és úgy kívánja értelmezni, hogy ez a meghívó 8 munkanappal korábbi hitelező számára történő *tényleges kézbesítést* jelenti.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint *„az „eljuttatni” kifejezés nem a meghívó postára adását, hanem annak a hitelezők általi átvételét jelenti”*.

Álláspontunk szerint az eljáró bíróságok által alkalmazott jogértelmezés téves.

Téves egyrészt azért, mert ahol a polgári eljárásjog ilyen előírást tartalmaz, ott azt egyértelműen így rendelkezik az ennek egyértelműen megfelelő „kézbesítés” kifejezés alkalmazásával. A régi Pp. negyvenkilenc helyen tartalmazza a kézbesítés kifejezést és egyértelműen, következetesen alkalmazza azt, ugyanakkor egy helyen sem tartalmazza az „eljuttatást”, így az az eljárásjogi dogmatika szerint ezzel nem azonosítható.

Téves azért, mert a jogszabály szó szerinti értelmezése esetén, az „eljuttat” a Magyar Értelmező Kéziszótár szerint az alábbi jelentéssel bír: *„Eljuttat vkit, vmit vhova: vkinek, vminek vhova jutását biztosítja; gondoskodik arról v. lehetővé teszi, hogy vki, vmi eljusson vhova.”*

Az a szó szerinti értelem, hogy valaki gondoskodik arról vagy lehetővé teszi azt, hogy valami eljusson valahova, nem hordozza magában azt, hogy a dolognak a címzett kezéhez

ténylegesen meg is kell érkeznie, hiszen erre a cselekvő félnek nincs ráhatása. A fogalom az ehhez szükséges intézkedések megtételét foglalja magában: „gondoskodik, lehetővé teszi” amely jelen konkrét esetben teljesül a postára adással vagy futár útján történő elküldéssel, ezzel az elvárt gondosságot a cselekvésre kötelezett fél tanúsítja.

Téves azért, mert az Alaptörvény szerint: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

Mind a belföldi, mind az Európai Unió jogalkalmazás fontos alapelve az értelmezési alapelv. Ennek lényege szerint, ha egy szabály több lehetséges értelmezése közül az egyik a szabály alkalmazhatóságát kizárja vagy ésszerűtlenül korlátozza, úgy ezen értelmezést figyelmen kívül kell hagyni.

Álláspontunk szerint az Alaptörvénnyel összhangban és a józan észnek megfelelő értelmezés egyértelműen kizárja az eljáró bíróságok jogértelmezésének helyességét, az ugyanis az idézett **jogszabályhely gyakorlati alkalmazhatóságát olyannyira ésszerűtlenül korlátozná és olyan abszurd tartalommal töltené meg, amely alapvetően ellehetetlenítené a csődeljárás és a csődegyezség intézményét.**

Gondoljunk csak arra, hogy már alig néhány hitelező esetében is előfordulhatnak kézbesítési problémák, a hitelező elköltözik, elhalálozik, vagy egyszerűen nem veszi át megfelelő időn belül a részére megküldött meghívót. Ha az eljáró bíróságok sarkos értelmezése a helyes, akkor egyetlen ilyen kézbesítési hiba lehetetlenné teszi a tárgyalás megtarthatóságát és a rendkívül szűkre szabott időkeretek között a csődeljárás érdemi lefolytathatóságát! A meghívót nem a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó szabályok szerint kell megküldeni, ha az eljáró bíróságok értelmezése a helyes, a bármilyen okból nem kézbesített meghívó nem tekinthető eljuttatottnak.

Ha ez az értelmezés helyes, úgy elég, ha egy hitelező a meghívókat nem veszi át, vagy annak átvételével annyit késlekedik, hogy a „8 munkanapos időköz” ne teljesüljön, azzal a csődeljárás intézményét képes egy az egyben képes ellehetetleníteni és kiüresíteni!

Ezzel szemben az az egyébként teljesíthetetlen elvárás sem nyújtana védelmet, hogy az Adós mindenkinek saját kezébe, futár útján „juttassa el” a meghívót, hiszen a futár sem képes minden hitelezőt megtalálni, szervezetek esetében a képviselőre jogosultat ellenőrizni illetve bárkit, aki nem együttműködő az átvételre kényszeríteni.

Egy 20-50-80 fős hitelezői állománnyal rendelkező csődeljárásban pedig ezen értelmezés szerint pedig nemcsak esélytelen, de **egészen biztosan lehetetlen minden esetben minden hitelező saját kezébe ténylegesen kézbesíteni 8 munkanappal korábban a meghívókat.**

Ezek szerint csődegyezségi tárgyalást tartani és egyezséget kötni csak olyan gazdasági társaságok esetében lehet, akiknek valamennyi hitelezője azonnal, közvetlenül és személyesen elérhető? Nyilvánvalóan nem!

Ez az értelmezés a többi eljárási határidő szempontjából is betarthatatlan!

A hitelező igénybejelentésekre 30 napos határidő áll nyitva, a hitelezők részére az első fokú bíróság is megengedi a postai utat, így terheltségtől függően további 5-10 napos időtartammal

kell számolni mire az adós és a vagyonfelügyelő az összes hitelezői igénybejelentést kézhez veszi.

Természetesen további munkanapokat vesz igénybe, hogy az adós és a vagyonfelügyelő ezeket egyeztesse, mire a követelések vizsgálata, besorolása megtörténik és erről az érintetteket a vagyonfelügyelő értesíti legjobb esetben is a 45. napnál járunk és akkor még nem is számoltunk hiánypótlással, észrevétellel, esetleges kifogással.

Az Adósnak természetesen lehet előzetes koncepciója a reorganizációról és az egyezség kereteiről, de a végleges hitelezői lista, a hitelezői igények összege, kategóriája nélkül lehetetlen olyan minimális előzetes javaslatot is kidolgozni, amelyet a hitelezőknek érdemes megküldeni, mert arról véleményt tudnak formálni. Ha az Adós a 45. nap környékén kerül abba a helyzetbe, hogy a véglegesnek gondolt hitelezői körrel (hiszen ekkorra az észrevételezés, kifogásolás biztosan nem zárul le) számolva az előzetes javaslatot és programot meg tudja fogalmazni, akkor sem tudja az előírt 60 napon belül az egyezségi tárgyalást megtartani, ha ezzel azonnal elkészül. Az első fokú bíróság jogértelmezése szerinti „8 munkanappal korábban történő tényleges kézbesítés” ugyanis a fennmaradó időben objektíve lehetetlen.

Az Adóstól nyilvánvalóan nem várható el az, és nem értékelhető az Adós hátrányára a csődegyezség jóváhagyása során, hogy minden hitelezőjének minden egyezségi tárgyalásra szóló meghívót 8 munkanappal korábban ténylegesen kézbesítsen, ezt a körülményt ugyanis az adós legnagyobb gondossága mellett sem tudja befolyásolni.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A fentiekből csak arra vonatkozóan vonhatunk le következtetést, hogy a **vizsgált jogszabályhely egyetlen alkotmányos, szöveghű, célszerű, helyes és alkalmazható értelmezése az, hogy a csődegyezségi tárgyalásra szóló meghívók szabályszerűek, ha azokat a hitelezőknek a 8 munkanapos időköz betartásával postára adják/más igazolt módon megküldik, ennek figyelembevételével pedig nem állítható, hogy a 2018. január 25-én megtartott egyezségi tárgyalásra az Adós nem szabályszerűen hívta meg a hitelezőit.**

A fenti álláspontot támasztja alá a Kúria Gfv.X.30.269/2011/5. számú határozatában kifejtettek, valamint a BH+ 2014.1.33 eseti döntésben (Kúria Gfv.VII. 30.368/2012 számú határozat) a hitelező számára hatályosan megküldött követelés vitatását tartalmazó nyilatkozatot értelmezése körében előadottak, különösen a „megküldés” fogalmának Cstv. szabályai szerinti értelmezése.

A Kúria iránymutatása egyértelműen megkülönbözteti egymástól adós nyilatkozatának postára adását, mint jogilag értékelhető körülményt, valamint a nyilatkozat kézbesítését és az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményeket.

A Cstv. fogalomrendszerében az „eljuttatni” kifejezést használja a fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezéseken kívül a Cstv. 27. § (3) bekezdése is.

A T/15066. számú törvényjavaslat indokolása - A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról

2017. évi XLIX. törvény a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szintén alkalmazza az eljuttatni kifejezést a fizetési felszólítás postai feladása esetén.

A T/15066. számú törvényjavaslat vonatkozó indokolása: A Cstv. 27. § (2c) és (3) bekezdésében logikusabb elrendezésre kerülnek az adósnak a vele szemben érvényesíteni kívánt követelés vitatására vonatkozó szabályok. A (3) bekezdésben továbbá az adós részére címzett - a felszámolást megelőzően fogatosított - írásos felszólítás tartalmi elemei, továbbá a felszólító levél posta úton történő eljuttatásának szabályai kerülnek kiegészítésre.

A Cstv. 27. § (3) bekezdése szerint „Ha a fizetési felszólítást a hitelező postán kívánja eljuttatni az adósnak, azt tértivevény különszolgáltatással feladott postai könyvelt küldeményként kell elküldenie. A küldeményt a feladástól számított tizenötödik munkanapon akkor is a címzett által kézhezvettnek kell tekinteni, ha a) a postai kézbesítési szabályok szerint a kézbesítés akadályozott; b) a küldemény átvételét a címzett megtagadta, vagy c) a postai szolgáltató által rendelkezésére tartott küldeményért a címzett nem jelentkezett.

Álláspontunk szerint a Cstv. fogalomrendszerében, különösen a Cstv. 27. § (3) bekezdésének értelmezése szerint az „eljuttatni” kifejezés nem feleltethető meg a küldemény kézbesítésével, hiszen azt a Cstv. 27. § (3) bekezdése külön nevesíti.

A Cstv. 27. § (3) bekezdésének értelmezése alapján az „eljuttatni” kifejezés a küldemény elküldését, postára adását jelenti, hiszen a Cstv. 27. § (3) bekezdése a korábbi szabálytól eltérően előírja, hogy az „eljuttatás”, azaz a postára adás akkor szabályos, ha arra tértivevény különszolgáltatással feladott postai könyvelt küldeményként kerül sor.

Álláspontunk szerint egy csődeljárás során minden érintett fél, köztük a bíróságok is kötelesek eljárási jogaikat jóhiszeműen gyakorolni, kötelesek előmozdítani, hogy az adós tárgyalást tarthasson hitelezőivel.

A Budapest Környéki Törvényszék, a Fővárosi Ítéltábla, valamint a Kúria végzéseiben nem értelmezte a normát, hanem valójában az adós felelősséget súlyosító normát alkotott, mely sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében rögzített hatalommegosztás elvét.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az [REDACTED] nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

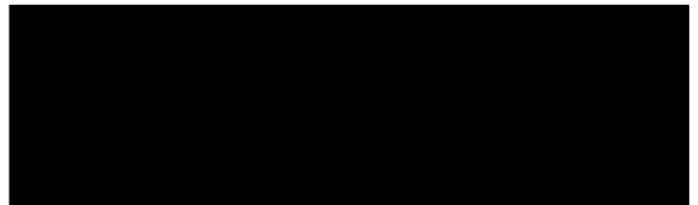

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az [REDACTED] indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

- d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)
- Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.6/2017/19. számú végzése
  - Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.43.526/2018/3. számú végzése
  - Kúria Gfv.30.395/2018/5. számú végzése

Kelt: Budapest, 2018. december 21.

Az indítványozó, illetve jogi képviselő
neve, aláírása, adatai, elérhetősége stb.

[Handwritten signature]

DR. FODOR ÁKOS ÜGYVEDŐIRODA

